

miköztünk" címmel 1960-ban hangzottak el egy chartres-i zárandókatalkalmával, de közel másfél évtized távolából is időszerűek, frissek. Egyes gondolataik ma már talán magától értetődőeknek tűnnek, de akkor — a zsinatelőtti szellemi légkörben — bombaként hatottak. Liégé a következő négy kérdésre válaszol: „A pap az ég varázslója?” „Különálló kaszt tagja-e a pap?” „Kiváltságos lény-e a pap?” „Unnepront-e a pap?” Válaszai: Jézus Krisztus papja elsősorban a hit tanúja, s csak ezután a kultusz szolgálója; a felszentelés célja az, hogy a pap az emberek szolgálatára álljon, s nem az, hogy külön kaszt tagja legyen; a papi hivatás evangéliumi eredetű és az apostolok hagyománya; a pap nem a moralizálás, nem a tilalmak embere, de nyugtalanítja az emberek pogány életét. Arra törekszik, hogy megnyissa lelküket az evangéliumi üzenet befogadására. — Ezután következik P. Congar egy magvas elmélkedése, amely a papság és a világiak viszonyára vet fényt. Tudjuk, hogy Congarnak a laikátusról szóló kutatásai mennyire éreztették hatásukat a zsinaton. Egy harmadik domonkos, P. Perrin a papról mint Jézus barátjáról elmélkedik. A tanulmányok sorát Msgr. Ancel püspök írása zárja le. A Prado nevű papi közösség vezetője, aki tíz évet töltött munkások között, lelki tájékoztatást nyújt azoknak a papoknak, akik elkereszténytelenedett környezetben fejtenek ki apostoli tevékenységet. A gyűjtemény függelékeképpen Török Jenő kiegészítve leközi azt az alapos könyvszemléjét, amelyet az 1971-es püspöki szinodus alkalmával a Mérlegnek készített.

A gazdag szövegyűjtemény segítségére lesz a magyar papoknak abban, hogy a mai válságban elmélyítsék hivatásukat, újra megtalálják személyazonosságukat, és új lendületet merítsenek a mindig sürgető evangelizálásához. De a keresztény hívek is haszonnal elmélkedhetnek a könyvből: jobban megismerhetik a katolikus papság lényegét, szerepét az egyházban, helyes megvilágításban láthatják a papság és a világi hívők viszonyát.

Anne de Vries: Fiatalok Bibliája. Opus Mystici Corporis kiadó, Bécs, 1974, 256 o.

Ez a mű eredetileg holland nyelven jelent meg; a magyar kiadás a német fordítás alapján készült, egészsvázsonkötésben, modern vonalú rajzokkal, gazdag illusztrációval. A könyv figyelembe véve a gyermeklélektant, felhasználva bizonyos pedagógiai fogásokat, lendületes, élvezetes stílusban beszél el az ó- és újszövetségi történeteket. Természetesen leegyszerűsített üdvösségtörténetről van szó. Szülők, nevelők, hittanárok sokat tanulhatnak a könyv módszeréből. A felnőttek együtt olvashatják a gyermekekkel, vagy kezükbe adhatják, minthogy a Fiatalok Bibliája már olvasni tudó gyermekek szellemi színvonalához alkalmazkodik. (Tehát nem az egészen kicsik számára készült, mint A legszebb történet, amelyet annakidején ugyancsak az OMC adott ki.) Jugoszláviában pár évvel ezelőtt megjelent egy Képes Biblia: ennek sikere azt bizonyítja, hogy ilyen jellegű kiadványokra igen nagy az igény. A könyvnek több mint fele az ószövetségi szentírás fontosabb történeteit beszéli el. Így ebből a szempontból is szerencsésen kiegészíti az eddig megjelent hittankönyveket.

Szabó Ferenc

Régi Magyar Költők Tára. XVII. század. Katolikus egyházi énekek (1608-1651). Sajtó alá rendezte Holl Béla. Akadémiai Kiadó, Budapest 1974, 726 o. + 19 képmelléklet.

A MTA irodalomtudományi intézetének gondozásában jelent meg ez az értékes kötet. Elsősorban a 17. század irodalomtörténete kap benne gazdag forrást. A gyűjtemény költői elemzését az irodalomtörténetek fogják elvégezni. A kötet azonban a magyar lelkiség történetének is igen értékes fejezete. A megújuló egyház bőven ontja szellemi gazdagságát az énekekben és versekben. „Valamennyi a katolikus egyház hagyományos vallási gyakorlatának szülötte. Túlnyomó részük templomban énekelt, a vallási közösség egyházi, liturgikus gyakorlatában kialakított szöveg, más részük viszont... olvasásra szánt verses magánimádság vagy elmélkedés” (5).